

Будьмо реалістами — вимагаймо неможливого!

Нині наша країна мобілізує всі зусилля на подолання агресії підступного ворога військовими зусиллями. На жаль, країна-агресор так само цинічно й безперервно застосовує проти України інформаційну та екранну зброю брехні, нав'язуючи власне бачення подій усьому світові, не приховуючи прагнення підкорити нашу країну, розпалюючи міжнародну ворожнечу, пропагуючи жорстокість і насильство. І якщо наша держава оперативно відроджує військово-виробничий комплекс, то в налагодженні відсічі ворогові у війні інформаційно-культурній поки що поступ незначний. Так, у медійному просторі працює немало мужніх і патріотичних журналістів, але простір кінематографічний, покликаний мовою кіно формувати свідомість глядачів, розширювати світогляд і сприяти пізнанню життя, залишається поза увагою держави. Пасивність зумовлена відсутністю коштів на кіновиробництво, а також тим, що наш кіноринок останні два десятиліття заповнила іноземна екранно-візуальна продукція. Сьогодні більшість наших кінематографістів прагнуть допомогти країні, розглядаючи кіно як ефективний інструмент впливу, зокрема й на міжнародну спільноту, здатний переконати в справедливості боротьби українців за свою свободу. Це довели фільми «ТойХтоПройшовКрізьВогонь», «Хайтарма», «Поводир», які відповідають очікуванням глядачів, і їхній успіх у прокаті показав, що глядач потребує саме такого українського фільму.

Ні в кого немає сумніву, що Україна повинна зупинити потік російської продукції на наших телеекранах і в кінопрокаті, продукуючи власне кіно, зокрема й у формі телесеріалів. Це буде не тільки наступ на ворожу пропаганду, а й моральна підтримка, так потрібна сьогодні людям. Зрозуміло, що коштів на повноцінне фінансування кінематографа в державі немає. Але існує світовий досвід фінансового забезпечення кіновиробництва. Кошти можуть надходити на спеціальний накопичувальний фонд від комерційних структур, які використовують екранний і телевізійний простір країни. Для цього Верховна Рада має ухвалити Закон «Про збір на підтримку українського кіно», який передбачатиме створення Фонду кіномистецтва (або Інституту кіномистецтва), куди й надходитимуть кошти з ринку, а саме: відсоток з прибутків від телереклами, відсоток з проданих квитків на іноземні фільми. Зібрані кошти розподілятимуться шляхом конкурсного відбору проектів. Очолити Фонд (Інститут) повинні фахівці з незаплямованою репутацією, які самі не претендують на ці кошти. Такий механізм діє в європейських країнах, зокрема в Польщі, яка 10 років тому ухвалила подібний закон, і сьогодні бачимо успіхи польського кіно як у прокаті в самій Польщі, так і на престижних кінофестивалях. Сподіваємось, що депутати ухвалять такий Закон, усвідомлюючи, що голосують за мобілізацію спільних зусиль, зміну ситуації на краще в культурно-інформаційному просторі та перемогу України в інформаційно-культурній війні з агресором.

*Редакція журналу «Кіно-Театр»:
Лариса Брюховецька, Ольга Велимчаниця,
Анастасія Пащенко, Роксоляна Свято, Марія Тетерюк*